

РЕШЕНИЕ

№ 6844

гр. София, 12.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав, в публично заседание на 28.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **9234** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.49, ал.2 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР) във вр. с чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на В. Д. И., живуща в [населено място], [улица], С. срещу ЗАПОВЕД № РД-18-40/ 20.07.2011г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия картография и кадастър (АГКК), с която на основание чл.49, ал.1 ЗКИР са одобрени кадастралната карта (КК) и кадастралните регистри (КР) за землището на [населено място], район „В.” - Столична община, в частта относно поземлен имот с идентификатор 12084.2719.89.

Жалбоподателката излага съображения за неправилност и незаконосъобразност на обжалваната заповед, тъй като същата е издадена в нарушение на материалния закон. Твърди, че притежава поземления имот по силата на нотариален акт № 108, том XXVIII, д. № 4358/1995 г., представляващ неурегулирано дворно място с площ от 545 кв.м., находящо се в [населено място], при съседни С. Я., С. К., ТКЗС – блок, улица, заснето през 1995 г. с планоснимачен номер 3393, нанесен в кадастрален лист № А 10-4-В по неутвърден регулационен план. Спорният имот бил заснет през 1980 г., като част от имот с пл. № 985, с площ от 1260 кв.м., като оставащата идеална част от имота е собствена на брат й. Твърди, че целият имот, при непроменени граници с обща площ от 1260 кв.м. е бивша собственост на баща й Д. С. Я. /б.ж. на [населено място]/ и тя като наследник на баща си владее нейната част от имота повече от 30 години. За имота не са провеждани корекции и никога не е била уведомявана за извършването на

такива. В оспорената кадастрална карта и регистри обаче, границите и площта на имота не били нанесени правилно, както и не били нанесени правилно данни за собственика, въпреки предоставените от жалбоподателите в хода на производството по съставянето на КК и КР документи по чл.38, ал.1 от ЗКИР. Твърди, че е нарушен чл. 41, ал.2 от ЗКИР, който задължава административния орган да събере данни за собствениците и носителите на други вещни права, както и за актовете, от които черпят правата си, както и при поискване и нужда от представени актове по чл. 38, ал.1, т.3 от ЗКИР. Административният не е извършил всички проверки преди да издаде оспорения акт. Моли съда да отмени заповедта в оспорената част и да върне административната преписка на административния орган за ново произнасяне, относно процесния имот и нанасяне данни за собственика, граници и площ. Претендира разноски.

Ответникът – изпълнителен директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК), оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да я отхвърли. Твърди, че имотът е нанесен в съответствие с приоритетите по чл.14, ал.1 от Наредба № 3/ 2005г., както и че имотът на жалбоподателката се застъпва с други имоти, а именно тези по карта за възстановена собственост /КВС/.

Заинтересованите страни – В. П. М., Д. П. П., Столична община – район „В.“, А. К. С., С. А. К., К. С. С., В. С. Д., Г. С. Й., А. А. К., А. Ц. К., Г. П. К., А. Ю. К., Ц. Ю. К. и Н. Г. Н. не се явяват и не вземат становище по жалбата.

Заинтересованите страни – В. Д. С., Б. Й. К. и А. Ц. К. не оспорват жалбата.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено следното:

По делото е представен от жалбоподателката нотариален акт за собственост върху недвижим имот придобит по давност и наследство № 108, том XXVIII, дело № 4358/1995 г. /л.8./, който я легитимира като собственик на следния недвижим имот: неурегулирано дворно място с площ от 545 кв.м., находящо се в [населено място], заснето през 1995 г. с пл. № 1393, нанесен в кадастрален лист А-10-4-В по неутвърден регулационен план.

На стр. 10 е приложена скица на имота, издадена през 1995 г. от фирма „С.“ - СГО, от която е видно, че имот с пл. № 360 е бил заснет и отразен в кадастрален план на [населено място], изработен през 1959 г., к.л. № 5-стар и съгласно разписната книга на [населено място] от 1959 г. е записан на Д. С. Я.. По графични данни бившият имот пл.№ 360 е съдържал 1260 кв.м.

Видно от приетата като доказателство Заповед № РД-16-32 от 05.09.2008 г. издадена от Изпълнителният директор на АГКК на основание чл.35, ал.1 и ал. 2 от ЗКИР е открито производство по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на район „В.“ - Столична община, област С.. Заповедта е подписана от г-жа Ч. с уточнение - за изпълнителен директор, като е посочена и Заповед № РД-13-171/03.09.2008 г. за заместване. Заповед № РД-13-171/03.09.2008 г. е представена по делото /л.12./, от която е видно, че за периода от 05.09.2008 г. до 19.09.2008 г. включително г-жа Ч. е замествала изпълнителния директор. Със Заповед № РД-16-32/05.09.2008 г. са определени и правоспособни лица, на които е възложено изработването на кадастралната карта и кадастралните регистри и графикът за извършване на тази дейност. В съответствие с изисквания на чл.35, ал.3 ЗКИР заповедта е обнародвана в „Държавен вестник“, бр. 83 от 23.09.2008 г., както и в два централни всекидневника – в.”М.”/02.10.2008 г./ и в.”Т.” /02.09.2008 г./. По делото

липсват доказателства, че районната общинска администрация е предала на АГКК регулационните планове, планове на новообразувани имоти и кадастрални планове под опис. Липсват доказателства по делото Агенцията по вписванията да е предала на АГКК предварителни имотни партиди за имотите в землището на [населено място]. По делото не се спори, че изработването на КК и КР на землището на [населено място] е възложено на [фирма] и [фирма]. От представена публикация в местен вестник /стр.16/ е видно, че собствениците на недвижими имоти в район „В.” в срок от 01.04.2009 г. до 30.04.2009 г. следва да предоставят документите си за собственост на посочени в обявлението адреси. От представеното обявление не става ясно в кой местен вестник е публикувано. Кадастралната карта и кадастралните регистри са приети от назначената със Заповед № РД-14-45/26.05.2008 г. на Изпълнителния директор на АГКК комисия с решение по Протокол № КД-10-20-64 от 17.11.2009 г. Видно от последния протокол /стр.20/ картата на контактната зона на поземлени имоти от картата на възстановената собственост и поземлените имоти по кадастрален план за територията на [населено място] е приета с протокол № КД-10-23-56/22.10.2009 г. Съобразно изискването на чл.46, ал.1 ЗКИР приемането на кадастралната карта и кадастралните регистри е публикувано в „Държавен вестник”, бр.89/2010 г./, както и два централни всекидневника – в.”М.” /19.11.2010 г./ и в. „Т.” /19.11.2010 г./.

Видно от представеното по делото възражение вх. № 94-17323-1395 от 10.12.2010г. до СГКК жалбоподателката е възразила относно нанесените данни за собственик и квадратура на процесния имот с идентификатор 12084.2719.89. Към възражението е бил представен нотариален акт за собственост върху недвижим имот придобит по давност и наследство № 108, том XXVIII, дело № 4358/1995 г. и скица. От Протокол № КД-10-20-9 от 27.04.2011 г. за разглеждане на писмени възражения по кадастралната карта и кадастралните регистри на землището на [населено място] е видно, че възражението не е уважено с мотив, че приложените документи не се отнасят за посочения във възражението идентификатор, а по приложения нотариален акт не може да се определи местоположението на имота по КК и КР /л.34./.

На 20.07.2011 г. ответникът издава оспорената заповед, с която се одобрява КК и КР за землището на [населено място], район В. - Столична община. Заповедта е обнародвана в ДВ, бр. 61 от 09.08.2011 г. Същата е публикувана в два централни ежедневника - в.”Т.” /12.08.2011 г./ и в.”М.” /12.08.2011 г./.

За изясняване на делото от фактическа страна са приети една единична и една тройна СТЕ, които съдят ще коментира при формиране на правните изводи. Вещите лица от тройната СТЕ, неоспорена от страните, са установили, че процесният имот е придобит от жалбоподателката, съгласно нотариален акт 108 том XXVIII дело 4358/1995 г. като неурегулирано дворно място с площ от 545 кв.м., при съседи: С. Я., С. К., ТКЗС блок и улица, заснето през 1995 г. с планоснимачен номер 1393. Имотът е нанесен в последния действащ кадастрален план от 1980 година, като попада в кадастрален лист А-10-4-в по плана на [населено място]. Заснетият имот с пл. № 1393 попада частично извън регулация, като извън регулационната линия попада по-голяма част. От анализа на наличните в СО стари кадастрални планове вещите лица са установили, че част от имот с пл. № 1393 в кадастралния план от 1959 година представлява западната част от имот с пл. номер 358.

При така установените факти, като извърши по реда на чл.168, ал.1 АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички

основания по чл.146 АПК, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е в преклузивния срок за оспорване по чл.49, ал.2 ЗКИР от активно легитимирано лице, имащо правен интерес от оспорването на процесната заповед - собственик на недвижим имот, който попада в обхвата на одобрените с процесната заповед кадастрална карта и кадастрален регистър, насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Като взе предвид изложените от жалбоподателката оплаквания и извърши проверка на оспорвания административен акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, в предписаната форма.

Съгласно легалното определение на чл.2, ал.1 ЗКИР кадастърът е съвкупност от основни данни за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти на територията на Р. Б. набирани, представяни, поддържани в актуално състояние и съхранявани по установен от този закон ред. По смисъла на чл. 24 ЗКИР основна единица на кадастъра е поземленият имот – част от земната повърхност, включително и тази, която трайно е покрита с вода, определена с граници съобразно правото на собственост. В чл.41 ЗКИР и чл.41 от Наредба №3/28.04.2005г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри (Наредба №3) е установено, че кадастралната карта и кадастралните регистри се създават чрез обединяване на данни от карти, планове, регистри и други източници, одобрени по предвидения законов ред. Разпоредбите на чл. 37-39, чл. 41 от ЗКИР уреждат задължения на служителите на АГКК, на органите на НАП, областния управител, кмета на общината и собствениците на имоти в процедурата по изработване на КК и КР.

Съгласно разпоредбата на чл. 41 от ЗКИР кадастралната карта и кадастралния регистър се изработват чрез обединяване на данни, които се съдържат в карти, планове, регистри, набрани чрез геодезически и други измервания. Данните за собствениците и носителите на други вещни права, както и за актовете, от които черпят правата си, се набират от регистрите към картите и плановете, представените актове от собствениците по чл.38, ал.1 т.3, регистрите на общинската и областната администрация. Съгласно чл. 41, ал. 3 от ЗКИР данните за правото на собственост и за другите вещни права се уточняват въз основа на представените от службата по вписванията по реда на чл. 71, ал. 3 предварителни имотни партиди. Изработването на КК и КР е сложна дейност, протичаща на няколко етапи и включва задължения на различни правни субекти. За събирането на данните по чл. 41 от ЗКИР задължения имат както административния орган, така и собствениците на имоти в обхвата на изработената кадастрална карта по аргумент на чл. 41, ал. 2 и чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗКИР. Вещите лица от тройната експертиза са посочили, че след извършеното от тях проучване се е установило, че имотът на жалбоподателката № 1393 е нанесен в кад.план от 1980 година въз основа на нот.акт по обст.проверка от 1995 година. Имота е при граници и съседи както следва: С. Я., С. К., ТКЗС - блок, улица. Това описание не съответства на нанесеното в кадастралния план по отношение на границата „улица“. По плана границите на този имот са изток - имот 358, север - имот 357, запад

- няма нанесен съсед, юг - няма нанесен съседен имот. От нанасянето в кадастралния план границите на имот 1393 не са променяни. Площта на имот 1393 е 545 кв. м., изчислени графично от СО- район В.. Административният орган не е изпълнил задължението си да се снабди с документи съобразно изискванията на чл. 41 от ЗКИР и чл. 14, ал. 1 от Наредба № 3/2005 г..

По делото е установено, че кадастралният регистър към одобрената кадастрална карта за визириания имот, не съдържа данни за жалбоподателя като собственик на имота и за акта от който същия черпи правото си. Видно от представената по делото скица за процесния имот от КК и КР, същият е отбелязан като собственост на столична община, като не е посочен АОС за имота, нито е представен такъв. За събирането на данните относно собствеността на имота, задължения имат както административният орган, така и собствениците на имоти, в обхвата на изработената кадастрална карта по аргумент от чл. 41, ал. 2 и чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗКИР. Неизпълнение на задължението от собственика /при поискване от органа/ не освобождава и органа от задължението му да установи тези данни, чрез други начини, а именно: от регистрите към картите и плановете /чл. 41, ал. 2, т. 1 ЗКИР/; от регистрите на общинската и областната администрации /чл. 41, ал. 2, т. 3 ЗКИР/; от предварителните имотни партиди, предоставени от Службата по вписвания, по реда на чл. 71, ал. 3 от ЗКИР.

Липсата на такива данни в кадастралния регистър за процесния имот означава, че административният орган не е изпълнил задълженията си по закон за набирането им, по някои от изброените способи, което пък представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, установени в ЗКИР и в Наредба № 3/2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, при изработване на кадастралния регистър за имота. Имотът е бил нанесен в последния действащ кадастрален план от 1980г. Тези нарушения са довели и до съществено нарушение на материалния закон - чл. 30, ал. 2, т. 2 от ЗКИР, тъй като в кадастралния регистър за процесния имот няма данни за собственика – В. Д. И. и за акта, който го легитимира като такъв, а именно: нот. акт № 108, дело № 4358/ 1995, регистриран в нотариата, както и другите данни по чл. 61 от ЗКИР. В този смисъл е и установената съдебна практика /РЕШЕНИЕ № 3594 ОТ 13.03.2012 Г. ПО АДМ. Д. № 12761/2011 Г., II ОТД. НА ВАС, РЕШЕНИЕ № 8538 ОТ 15.06.2011 Г. ПО АДМ. Д. № 851/2011 Г., II ОТД. НА ВАС/.

Настоящият съдебен състав прави извода, че административният орган не е изпълнил задължението си по закон за набирането на тези данни по някой от изброените способи. Несъбирането на необходимата информация относно собствеността на процесния имот представлява съществено нарушение на административно производствените правила, установени в ЗКИР и Наредба № 3/2005 г.

И тъй като кадастърът обхваща освен данните за собствеността (чл.2, ал.2 ЗКИР), те следва да са във взаимна връзка и съответствие с приоритетите, според които се отразява самият имот. При обединяване на данните за установяване и отразяване на границите на поземлените имоти - обект на кадастъра, административният орган е обвързан от приоритетите, установени в разпоредбата на чл. 14, ал.1 от Наредба №3 (приложимата редакция ДВ, бр.16/21.02.2006г. тоест към момента на издаване на процесната заповед):

1. означеното по реда на чл. 36, т. 1 и чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗКИР местоположение върху терена или от посочените от собствениците гранични точки в съответствие с актовете, определящи правата върху имотите;

2. съществуващите на място материализирани граници, когато не са означени или посочени по реда на т. 1;

3. кадастралните планове, одобрени по реда на отменения ЗЕКНРБ или отменения З., на § 40 от преходните и заключителните разпоредби (ПЗР) на Закона за изменение и допълнение на ЗКИР (ДВ, бр. 36 от 2004 г.), и от карти, създадени по реда на ЗСПЗЗ и ЗВСГЗГФ;

4. регулационните планове, одобрени по реда на отменения З. - за имотите с приложена регулация, границите на които не са материализирани;

5. карти, планове и друга документация, предоставени по реда на чл. 36 от ведомства, областни и общински администрации, юридически лица и други.

Преценката за законосъобразност на заповедта по чл. 49, ал. 1 ЗКИР включва проверка доколко цитираните разпоредби са спазени, респ. доколко участниците в процедурата за създаване на кадастралната карта и кадастралните регистри - собствениците на поземлените имоти и лицето по чл. 35, ал. 2 ЗКИР са изпълнили задълженията си. Приоритетното подреждане на критериите по чл. 14, ал. 1 от Наредбата означава, че преди всичко границите на имотите се определят съобразно установените от собствениците по реда на чл. 38, ал.1, т. 2 ЗКИР граници, ако такива липсват, следва да се съобразят съществуващите на място материализирани граници когато не са означени или посочени по реда на т.1, а при липса на последните се ползват действащите одобрени кадастрални и регулационни планове, след което се подреждат останалите основания от чл. 14, ал. 1 на Наредбата.. В случая, съгласно заключението на тройната СТЕ вещите лица са установили, че в КК имот с идентификатор 12084.2719.89 в КК и КР е с документирана площ от 366 кв.м. и като собственик е вписана Столична община. Имота на жалбоподателката е описан в Нотариален акт 108 том XXVIII дело 4358/1995 г. като неурегулирано дворно място с площ от 545 кв.м., при съсед; С. Я., С. К., ТКЗС блок и улица, заснето през 1995 г. с планоснимачен номер 1393. Този имот е нанесен в последния действащ кадастрален план от 1980 година. Имота попада в кадастрален лист А-Ю-4-в по плана на [населено място]. Заснетият имот с пл. № 1393 попада частично извън регулация, като извън регулационната линия попада по-голямата му част с площ по контура на точки 1,2,3,4,А,Б, 7, 1 от скица (Приложение 1 - комбинирана скица между кад.план от 1959 и последния действащ кадастрален план от 1980 г.), която е неразделна част от заключението. От анализа на наличните в СО стари кадастрални планове се установява, че част от имот с пл. № 1393 в кадастралния план от 1959 година представлява западната част от имот с пл. № 358. От приложената по делото извадка от кадастрален и регулационен план и разписан лист (л.116 и л.117 по делото) се установява, че имот 358 (парцел XI- 358), който представлява източната част на бивш имот 358 по стария план е записан първоначално като нива, собственост на ТКЗС. В последствие през 1972 година имот 358 е записан като собственост на С. Д. С. по силата на нотариален акт №5, том VIII дело 1350 от 1972 година, като акта е за 570 кв.м. От изготвената от вещите лица от тройната СТЕ комбинирана скица между

последния действащ кадастрален план и кадастралната карта се установява, че имота на жалбоподателката е бил нанесен като имот с пл. № 1393 /л. 116/, който имот при приемането на КК попада в по-голямата си част в имот с идентификатор 12084.2719.89, както и в имот с идентификатор 12084.2719.88. При проверката на административния акт се установи, че не са изследвани тези обстоятелства и че административният орган не е спазил закона и предвидената в него приоритетност. Имота на жалбоподателката е имот 1393, нанесен в кад.план от 1980 година въз основа на нот.акт по обст.проверка от 1995 година. Имота е при граници и съседи както следва: С. Я., С. К., ТКЗС - блок, улица. Това описание не съответства на нанесеното в кадастралния план по отношение на границата „улица“. По плана границите на този имот са изток - имот 358, север - имот 357, запад - няма нанесен съсед, юг - няма нанесен съседен имот. От нанасянето в кадастралния план границите на имот 1393 не са променени. Площта на имот 1393 е 545 кв. м., изчислени графично от СО- район В.. Имот с пл. номер 358 от кад. план от 1980 г. е с площ от около 895 кв.м. по поставената на място ограда. Ограден е с телена ограда на метални колове. Западната част на тази ограда е подменена наскоро, като е поставена по границите на старата ограда, отразена в кадастралния план. От извършения оглед на място от вещите лица е установено, че имот 1393 от кад. план от 1980 год. е ограден с ограда от разнородни колове (дървени, бетонови и метални) и телена мрежа. (чл.14, ал.1 т.2 от Наредбата). При направените измервания от вещите лица е установено, че същата е по контура на точки 1, 2, 3, 4, 9, 8, 7, 1 от Приложение 2 от скицата към експертизата и същата съответства на отразената в кадастралния план от 1980 год. ограда. Този имот не е застроен и е нанесен в последния действащ кадастрален план от 1980 година. (чл.14, ал.1 т.3 от Наредба № 3) Имотът попада в кадастрален лист А-Ю-4-в по плана на [населено място]. Заснетият имот с пл. № 1393 попада частично извън регулация, като извън регулационната линия попада по-голямата му част с площ по контура на точки 1,2,3,4,А,Б, 7, 1 от скица (Приложение 1 - комбинирана скица между кад.план от 1959 и последния действащ кадастрален план от 1980 г.). (чл.14, ал.1 т.4 от Наредбата).

Предвид изложените подробно по- горе мотиви, съдът прави извод, че неправилно имотът на жалбоподателката не е нанесен в кадастралната карта - по заснетата на място ограда, тъй като това е източник на данни. Съдът не кредитира единичната експертиза, която е оспорена от процесуалния представител на жалбоподателката, тъй като по делото липсват доказателства от административната преписка, която е изпратена в цялост, да са представени при изработването на КК и КР карта на възстановената собственост. Присъстващите заинтересовани страни не оспорват жалбата и твърдят, че жалбоподателката ползва имота си от 30 години, при което съда не може да направи извод, че се касае за спор за материално право. Имотът е записан като собственост на Столична община, като обаче няма отбелязване за акт за собственост, нито е представен такъв по делото. Планът в който е отразен

имота на жалбоподателката е източник на данни съгласно чл.14 от наредбата. Не се установява от представените доказателства имотът на жалбоподателката да е „зеделска земя” по смисъла на ЗСПЗЗ, тъй като същият е част от урбанизираната територия и има административен адрес. От представените по делото доказателства е видно, че имотът не е бил включван за възстановяване по реда на ЗСПЗЗ и за него не са подавани заявления от страна на бивши собственици. (стр.111 от делото)

Анализът на действията, осъществени от административния орган, в хода на административното производство по одобряване на кадастралната карта и кадастралния регистър на район „В.” - Столична община, безспорно установяват несъобразяване с изискванията за спазване приоритетите на източниците на данни по чл.41 от ЗКИР и чл.14 от Наредба№ 3/ 2005г. /в редакцията ДВ. бр.16 от 21.02.2006г./ Предвид, че имота на жалбоподателката според заключението на влица попада в имоти с идентификатори 12084.2719.89 и идентификатор 12084.2719.88, то оспорената заповед следва да се отмени като незаконосъобразна относно двата имота. Административният орган не е спазил установените приоритети, като при одобряването на КК относно процесния имот не е използвал всички налични графични материали за определяне границите на имота.

При съобразяване на обхвата на допустимото оспорване, следва да се направи извод за незаконосъобразно отразяване на кадастралните граници на процесния имот, при неспазване на приоритетите по чл. 14 от Наредбата. Заповедите, вкл. и оспорената, издадени на осн. чл.49, ал.1 от ЗКИР нямат конститутивно, а само констатиивно действие. В тях се отразява действителността такава каквато е към момента на изготвяне на съответната карта.

По изложените доводи, съдът приема, че оспорената заповед в частта относно данни за собственик, границите и площта на процесния имот е незаконосъобразен административен акт, вследствие на което заповедта следва да се отмени и преписката да се изпрати на административния орган със задължителни указания съобразно мотивите изложени по- горе.

Относно разноските:

Жалбоподателката претендира разноски. При това положение и с оглед изхода на спора на осн. чл. 143, ал.1 от АПК следва да ѝ се присъдят разноски в размер общо на 910 лв. , а именно: държавна такса – 10 /десет/ лева; депозит за вещи лица – единична експертиза 300 /триста/ лева, и тройна СТЕ – 600/шестстотин/ лева. Доказателства за внесено адвокатско възнаграждение няма по делото - в представения договор за правна защита и съдействие не е попълнена графата „платена сума”, поради което и не се дължи такова. Административният орган следва да възстанови тази сума от бюджета си.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, чл.173, ал.2 и чл.174 АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ ЗАПОВЕД № РД-18-40/ 20.07.2011г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия картография и кадастър (АГКК), с която на основание чл.49, ал.1 ЗКИР са одобрени кадастралната карта (КК) и кадастралните регистри (КР) за землището на [населено място], район „В.” - Столична община, в частта относно записване на собственик, граници и площта на поземлени имоти с идентификатор 12084.2719.89 и идентификатор 12084.2719.88.

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър за произнасяне в срок от 1 (един) месец от влизането на решението в сила, със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, съобразно изложеното в мотивите по-горе.

ОСЪЖДА Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър да заплати на В. Д. И. ЕГН [ЕГН], живуща в [населено място], [улица] на основание чл.143, ал.1 от АПК разноски в размер на 910 лв. Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Препис да се връчи на страните на осн. чл.138 АПК .

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: